

ช่วงสี่โมงเย็นต้องป้อนข้าวให้หลานกินอีก จึงผลงานเย็บไปปรุงอาหารต่อ
เนื่องจากจิตจาดเกิดในช่วงที่พ่อแม่เลิกทางกัน จึงได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างดีจากตายายและน้า ก่อนที่ โ อ้อ แม่ของจิตจาดจะตั้งท้อง
ฝันว่าได้แหวนเพชรวงหนึ่ง แต่ไม่ได้ใส่เอง กลับมามอบให้ญาติฝ่ายตัวเอง ผู้เป็นแม่ก็ได้แต่ทำงานต่างจังหวัด ส่งเงินมาเลี้ยงดูลูกน้อยเท่านั้น มีช่วงวันหยุดยาวๆ เท่านั้น
ที่ได้กลับมาเยี่ยมลูกสาวที่
ดังนั้น การเลี้ยงดูส่วนใหญ่จึงไม่พ้นจากผู้เป็นยาย ตาและน้าชาย ในเมื่อหลานสาวเปรียบเสมือนแก้วตาดวงใจของครอบครัวนี้ เด็กหญิงจิตจาดจึงเป็นที่รักของทุกคน
โ จิตจาดมาใส่ชุดนี้ ให้น้าอ้อยดูหน่อยที่ชื่อว่า สวยหรือเปล่า? โ
ชุดผ้าตัวนี้ฟ้าสีแดงสดอยู่บนตัวเด็กหญิงเรียบร้อย หลังจากที่ถูกผู้ใหญ่จับตัวหันซ้ายหันขวา เพื่อตรวจดูความพอดีในการสวมใส่
โ ซ้อมมาให้หลานทั้งที กระดุมก็ไม่เย็บ มันเอาจากไปแปะเฉยๆ ใส่ไม่กี่ครั้งก็หลุดแล้ว ทำไมไม่ซื้อให้ยาวกว่านี้ แบบเดียวมันก็โตขึ้นอีกโ
ยายน้อยบ่นกระปอดกระแปด เมื่อเห็นฝีมือการตัดเย็บที่ไม่ประณีต เดือดร้อนตัวเองต้องตัดเย็บให้เรียบร้อยอีกครั้ง
โ ของน้าอ้อย ซ้อมมาตั้งหลายร้อย แต่ของตาไม่ต้องซื้อ สวยมั๊ยจิตจาด? โ
ผู้เป็นตาฟังจะเก็บกระเป๋าตายายตุ้มตุ้มก็เฝ้าได้จากถังขยะ มันอยู่ในสภาพเรียบร้อย เพียงแต่สกปรกมากไปหน่อย ทำความสะอาดก็อยู่ในสภาพใช้การได้แล้ว
โ มึงก็เหมือนกัน เอาแต่ของเหลือเดนมาให้หลาน ซ้อมใหม่ให้...อย่างมากมายก็ไม่เกินสองร้อย ซึ่เหนียวละไม่มีใครเกินโ
หญิงสาวว่กกระทบ ทำเอาตาหาหญิงถึงกับประศด ซ้อมงุ่นไร่มล็ดกิลละร้อยห้าสิบบมาเลี้ยงหลานเสียเลย ในเย็นวันนั้น ทั้งหลานสาวและลูกชาย
ไม่แคล้วได้ประโยชน์ร่วมกัน อิมเอมเปรมปริดีถ้วนหน้า

.....
ย 2.....
ย ยายน้อยไม่ได้นอนติดต่อกันหลายคืน เพราะต้องคอยดูแลไม่ให้ไข้ของหนูจิตจาดขึ้นสูง ทำให้ตนเองต้องล้มเจ็บ ถึงกับไปนอนให้น้าเกลือที่โรงพยาบาล
ย จิตจาดตอนนี้อายุประมาณสามขวบ พูดได้เป็นบางคำ เมื่อยายไม่อยู่ ก็รีบเร้าให้ตาหยาและน้าอ้อยพาไปเยี่ยม แต่คนที่บ้านก็หาอุบายหลอกหลอไม่ให้ไป
เนื่องจากเพิ่งหายไข้ เกรงว่าจะไปติดเชื้อที่โรงพยาบาล แล้วกลับมาไม่สบายอีก
โ ยาย ไปหายายโ เด็กน้อยเดินเขามาเกาะแนนน้าชาย ส่งสายตานางสงสาร ให้ผู้ใหญ่ทำตามตัวเองร้องขอ หลังจากไปสวมรองเท้าคู่เล็กของตัวเองเรียบร้อยแล้ว
โ ไปไม่ได้ ยายไปซื้อของ เตี้ยวมา ออกไป... เสือกตนะ จิตจาดไม่กลัวเสือหรือหลาน โย! โ น้าอ้อยทั้งชูทั้งปลอบในคราวเดียวกัน
แต่เด็กหญิงยืนยั้นจะออกไปตามหาผู้เป็นยายให้ได้ เมื่อไม่ได้ตั้งใจผู้เป็นหลานจึงแผดเสียงร้องไห้จ้า
ย หลิว เด็กสาวข้างบ้าน เมื่อเห็นเด็กหญิงร้องไห้โย ก็เข้ามาช่วยกันปลอบเป็นการใหญ่ หนูจิตจาดเจ็บไปได้พักใหญ่ แต่เมื่อไม่เห็นผู้เป็นยายที่อยู่กันมาตลอด
ก็ร้องขึ้นอีก
ย โ ยาย ไปหายายโ
คราวนี้หลานสาวกระเท็บเท้า โบกไม้โบกมือไม่เอาอะไรทั้งนั้น จนน้าอ้อยเอาไม่อยู่ เยี่ยวใส่ผ้าอ้อมสำเร็จรูป จนเมื่อเขาก้มลงไปอุ้มตัวเด็กน้อย จึงรู้สึกว่ามีน้ำหนักเพิ่มขึ้น
ชายหนุ่มจึงหาทางเปลี่ยนผ้าอ้อมชิ้นใหม่ให้หลาน
ย โ เอ ไอ้แพมเพิร์ดมันไฉยงัเงนะ? อ้อ! ใส่ได้แล้วโ
ผู้เป็นน้าหาวิธีการใส่แพมเพิร์ด ให้กับตัวเล็กอย่างใช้ความคิด ตอนทำฤทธิ์ หนูจิตจาดอือออกมากองโตด้วย ชายหนุ่มเช็ดก้นของหลานสาวด้วยความรังเกียจ
ผลอดหลุดปากคำว่า โ ขวะโ ออกมาย เด็กน้อยจึงหลุดเสียงหัวเราะเบาๆ ออกมา ที่ทำให้ผู้เป็นน้าชายหัวหมุ่นกับการเลี้ยงดูได้
ไม่เหมือนกับยายน้อยเวลาเปลี่ยนผ้าอ้อม หญิงชราต้องทดสอบด้วยการก้มลงไปดม ตรงอวัยวะเพศของเด็กหญิงทุกครั้งด้วยความเต็มใจ
ย โ โอ๊ะ! อีโป๊ะ เหม็นหรือยัง? โ
ยายน้อยมักจะก้มหน้าลงไปคลุกเล่น ตรงตำแหน่งนั้นกับหลานสาวสุดที่รักอยู่บ่อยๆ
เสร็จจากการชำระล้างของเสียแล้ว ยังต้องมาขงนมให้หลานตัวเล็กอีก น้าอ้อยพยายามทบทวนวิธีการขงนมจกภาพในอดีต เมื่อตอนที่ยายน้อยเลี้ยงอีกฝ่าย
โ เอย! มันน่าจะใช้ก็ซ้อกันนะ? เอาสองซ้อนั้นก็แล้วกัน จะได้กินอิมเร็วๆ แล้วหลับง่ายหน่อยโ
ชายหนุ่มผลอดรินน้ำร้อนลงในขวดมากินไปย จนเด็กน้อยไม่สามารถกินได้ จำต้องเททิ้งไปและขงใหม่ นึกขึ้นได้ว่าต้องรินน้ำร้อนลงไปนิดหนึ่ง เพื่อให้มันมละลายก่อน
ตามด้วยการเติมน้ำต้มที่เย็นแล้ว จนถึงขีดบนขวดพลาสติก แล้วเขย่าจนมจมและน้า รวมกลายเป็นเนื้อเดียวกัน
โ คราวนี้...จิตจาดกินได้แล้วนะหลาน หลับซะนะคนดีโ
ผู้เป็นน้าก้มมองหลานสาว ที่ดูคลืนนมด้วยความภาคภูมิใจ แม้นในวันที่ยายน้อยป่วย เขาก็สามารถเลี้ยงดูหนูจิตจาดได้หลายอย่าง น้ำตาที่คลอเบาของเด็คน้อย
ทำให้ตัวเองอดเป็นห่วงผู้เป็นแม่ที่กำลังรักษาตัวในโรงพยาบาลไม่ได้
โ เอ้อ! ไม่รู้...แม่จะได้อกลับวันไหน? สงสารจิตจาดจังเลย ดูซิดิตแม่ จนนอนกลางวันไม่หลับโ
โ นั้นยายน้อย ยายอยู่นั่นโ หลังจากกินนมอิมแล้ว น้าอ้อยจึงมือหลานเดิน ไปดูรูปข่าวดำของหญิงชราถ่ายเมื่อสมัยสาว ๆ ที่แขวนอยู่ข้างฝาผนัง
ซึ่ไปยังรูปนั้น
ย โ ยาย คิดถึงยาย ไปหายายโ
คำพูดของเด็กน้อย ทำเอาน้าชายถึงกับน้ำตาซึม โธ! ตัวแค่นี้ยังคิดถึงผู้มีพระคุณ ที่เลี้ยงดูมาแต่ก่อนแต่อก น้าสงสารย ย ย ย เสียจริง
ย โ ไปนอนก่อน เตี้ยวว่าจะพาไปหายายโ เขาปลอบก่อนจะก้มลงอุ้มหลานไปยังเตียงนอนย แต่เจ้าตัวเล็กพยายามเขยงตัวเอื้อมมือไปไขว่คว้ารูปของยายน้อย
โ เอายาย ไปหายายโ
ชายหนุ่มคิดอะไรางอย่างออก ปลดรูปที่แขวนนั้น ลงมาให้หลานนอนกอด น้ำตายังคลอหน่วยในบ่าตา แม้นไม่ได้กอดตัวจริง ก็ได้กอดรูปก็ยดี
เด็กมันคงคิดได้อย่างนั้น
ย โ ยายไม่สบาย ยายไปนอนที่โรงพยาบาล ถ้าอยากให้ยายหาย จิตจาดต้องนอนนะ หลานรัก ไม่เอาไม่ร้อง ยายยังไม่ตายทีนะโ
เด็กน้อยที่กำลังจะอปากร้องต่อ ได้แต่ค้างเติ่งไว้อย่างนั้น ก่อนจะพูดออกมาอย่างไม่ยอมแพ้ผู้ใหญ่ว่า
โ ยายหาย ยายมาโ

โ นอนเสียเถอะหลาน ถ้าตื่นขึ้นมา น้ำออยจะพาไปเที่ยวสะพานหิน พาไปนั่งชิงช้า เอามียังจะโ
ผู้เป็นน้ำใจอุบายหลอกล่อ ให้หลานสบายใจ แต่เด็กวัยสามขวบ ได้แต่พูดพร่ำคำว่า โ ยายหาย ยายมา ไปหายายโ ย จนกระทั่งหลับไป
แต่รูปนั้นยังอยู่ในอ้อมกอด สองมือยังกำกรอบรูปแน่น รวากับว่ายายในรูปจะหายไปจริงๆ
ทันทีที่ลืมตา เด็กหญิงจืดจืดก็พบว่า ยายน้อยนั่งอยู่ข้างๆ ยิ้มกว้าง จนเห็นฟันหน้าที่เพิ่งอกใหม่สองซี่
โ ยายไม่ตาย ยายมาแล้วโ
หญิงชราโอบตัวหลานเข้ามาอกอด ร่วมร้องไห้ไปกับหลานด้วย อนิจจา! ยายหลานจากกันสองวัน เหมือนไปนานถึงสองปี
โ ยายไม่ตาย ถ้าตายแล้ว...จะมหาจิตจืดได้หรือลูก?โ
ยายน้อยพูดไปด้วยใจหายไปด้วย อุดคุดถึงตอนที่นอนพักตัวในโรงพยาบาลไม่ได้ ผันว่า...เห็นคนตายไปแล้ว มาชวนให้ไปอยู่ด้วย ตอนแรกจะไปด้วยแล้วเขี้ยว
แต่เมื่อได้ยินเสียงร้องไห้ของจืดจืด ดึงแว้วมาจากที่ใดหนึกไม่รู้ เลยตัดสินใจจะไม่ไปก่อน
ผลจากการได้นอนเต็มทีหนึ่งคืน ในโรงพยาบาล ไม่ต้องตื่นขึ้นมาขงนม และลุกขึ้นมาเปลี่ยนผ้าอ้อม ให้หลานตอนกลางดึก ทำให้สุขภาพของยายน้อยเริ่มดีขึ้น
จนหมออนุญาตให้กลับบ้านได้
โ ไหนยายคมเชื่อว่าอีโปะสะอาดหรือยัง? เอ๊ะ! หนักเป็นกิโล นี่แสดงว่าตั้งแต่เช้า ยังไม่เปลี่ยนหรือนี้?โ ย
ยายน้อยเป็นคนเดียว ที่ชอบก้มลงพิสูจน์กลิ่นตรงนั้นของหนูจืดจืด เมื่อของเก่าถูกเปลี่ยนใหม่ เด็กหญิงก็รู้สึกสบายด้วย ย ย ย นอนถ่างขา
อำนวยความสะดวกให้หญิงชราเปลี่ยนผ้าอ้อมสำเร็จรูปได้ง่ายขึ้น แถมหัวเราะเอิ๊กอ๊ากชอบใจ เมื่อถูกโรยตามด้วยผงแป้งอันหอมกรุ่นอีก
โ นี่ถ้ากูมาไม่ทัน ปีหลานกู คงจะเนาหนอนขึ้นแน่โ
ถ้ามีเรื่องแรงดันคนในครอบครัวได้แข่งขันอย่างนี้ แสดงว่าผู้เป็นแม่หายดีแล้วแน่นอน ทำให้น้ำออยค่อนข้างสบายใจ ที่จะต้องไม่เลี้ยงหลานตัวเล็กให้ปวดหัวอีกแล้ว
คิดไม่ถึงว่าการเลี้ยงเด็กเล็กๆ มันจะยุ่งยากมากเรื่องได้เพียงนี้ แม่นะมาดีแล้ว ทนฟังเสียงบ่นรำคาญหนูแป็บเดียว พอเหนื่อยเดี๋ยวก็หยุดบ่นไปเอง
แต่ถ้าปล่อยให้ชายหนุ่มเลี้ยงหลานต่อไปเรื่อยๆ ไม่น่าเชื่อว่าเขาจะออกแตกตายเสียก่อน
.....

นายสายัณห์ ดันติกิจ เจ้าของนามปากกา โ สรวิชญ์ ย ศรีอารยาโ
เขียนเสร็จ ณ วันที่ 1 มีนาคม 2553
แก้ไขครั้งที่ 1 ย ณ วันที่ 15 เมษายน 2553
แก้ไขครั้งที่ 2 ย ย ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2553
แก้ไขครั้งที่ 3 ย ย ณ วันที่ 4 มิถุนายน 2553

นายสายัณห์ ย ย ย ดันติกิจ
เลขที่บัตรประชาชน 3-8399-00124-42-9 ย ย ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
บ้านพัก ย ย ย ย ย ที่ทำงาน
6/8 ถนนศักดิ์เดช ซอยเสาชิม หมู่ 9 ย ย ย กลุ่มงานประกันสุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ย ย ย อำเภอเมืองย จังหวัดภูเก็ต ย 83000
83000 โทรศัพท์มือถือ 086-2726965 ย ย ย โทร (076) 212297, 211330 ต่อ 307, 308
E-mail : TANTIKIT2512@hotmail.com